

Ja, de have ikke generet sig. Der er i denne Sammenhæng blevet sagt, at nu skulde vi være komne saa overordentlig langt tilbage i Modsætning til tidligere, det danske Folk skulde med andre Ord være blevet et daarligere Folk, mindre patriotisk, mindre fædrelandskærligt Folk nu end før. Det er slet ikke sandt. Der har aldrig været et bedre dansk Folk end det, som er nu. Det kan have sine Mangler, det er ikke tilstrækkelig socialdemokratisk, men det kommer nok. Men det forekommer mig unægteligt, man fra Højres Side har drevet Agitationen lovlig vidt, naar man til Eksempel ser paa Horsens, hvor Højre kæmpede med min Partifælle, der nu er valgt. Der udgav de en Valgavis, og i store fede Typer lod de Forfatteren — det var ogsaa en af de 135 Mænd — skrive: „Danskerne ere et lille sjofelt, lumpent, unaturligt Folk, det har ikke sin Mage paa Jorden, det vil ikke værgе sig. Det er for længe siden dødsdømt“. Og saa gaar man over Stregen. De Ord ere nemlig lige til at plante ind i Fortrykningsaviserne nede i Sønderjylland. Tænk, siger jeg, hvilken Forsyndelse — jeg vil ikke bruge stærkere Ord — man fra danske patriotiske Borgeres Side gør sig skyldig i ved at udlevere saadanne Vaaben til Arvefjenden, som man kalder ham. For der er en Arvefjende. Det er de konservative preussiske Tyskere i det store mægtige tyske Rige, der ikke ville unde andre Folk, der have andre Maal, samme Ret som dem selv. Tænk, hvilket Vaaben man udleverer til dem ved at optrykke disse Ord og gøre det til et Dogme, der skal slaas fast, spigres fast, at Danskerne ere et lille sjofelt, lumpent, unaturligt Folk. Danskerne ere det slet ikke, og de have heller ikke været det. Det danske Folk er gaaet fremad.

Vi have i Danmark mere end i noget andet Land lovgivet til Fordel for de svage og de fattige. Vi have langt frem endnu, og til de Herrer, som ved mange Lejligheder have brugt det som Agitationsvaaben overfor os, at der er gjort saa umaadelig meget, siger jeg: Hovedsagen er ikke, hvor meget der gøres, men Spørgsmaalet er: Gøres der nok, eller gøres der ikke nok? Men naar vi ere komne saa langt frem, skyldes det ogsaa dette, at intet Land har

haft et saa stærkt Socialdemokrati som netop Danmark. Danmark, som har vist Vej for mange Nationer i Henseende til social Lovgivning, bestaar ikke af et sjofelt og lumpent Folk, for et sjofelt og lumpent Folk vilde ikke have kunnet gennemføre disse Fremskridt. Hvis der skal være Tale om Sjofelhed og Lumpenhed, kommer den paa de Folks Kappe i dette Land, som have været med til at forhindre, at vi gennemførte virkelig Godhed og virkelig Retfærdighed.

Jeg kommer her til at tænke paa en lille Scene, som udspandt sig paa Valgdagen. Der var en af Forsvarskvinderne i Kolding, som var kommen ud i et af Arbejderkvartererne. Hun kommer der ind i et Hus, hvor hun træffer en Kvinde, som ikke kan rejse sig fra den Stol, hun sidder paa. Hvordan kan det være, De er kommen saa galt af Sted? spørger Damen, og saa fortæller denne Kvinde sin Skæbne. Der var Højvande i Kolding i 1903, det var Vinterdag, og da gik denne unge 18-aarige Pige i koldt Vand til Bælttestedet. Dagen efter fik hun Koldbrand i Fødderne, de blev amputerede, og hun henlaa i lange Tider paa Hospitalet. Der er ikke det Sted paa Underbenene og Underlivet, hvor man ikke har skaaret hende, hun har lidt alt, hvad Mennesker kunne lide. Hende har det danske Samfund hæftet den sorte Kokarde paa ved at tvinge hende over paa Fattiggvæsenet efter denne Ulykke. Det er det sjofle her i Landet. Det er det lumpne, der er tilbage, og det er den Sjofelhed og Lumpenhed, vi helst alle skulde være enige om at komme til Livs.

Det ærede Medlem fra Verninge (Lindø), der havde Ordet i Gaar, talte om, at vi Socialdemokrater her i Danmark ikke havde samme Opfattelse som Socialdemokraterne i andre Lande. Nej, Socialdemokraterne i de forskellige Lande have sikkert forskellige Opfattelser, navnlig af de taktiske Spørgsmaal. Men vort Syn paa hele det militære Spørgsmaal er det samme. Grundsynet er det samme. Men at man i det store Land Tyskland, at man i det mægtige England fra Socialdemokratiets Side har et noget andet Standpunkt end vi med Hensyn til Landets Evne til at forsvare sig under en eventuel Konflikt, siger sig selv. Umiddelbart før jeg skulde